

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, a Sallay Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sallay István ügyvéd) által képviseltKft. (1067 Budapest, Csengery u. 53.) felperesnek dr. Varga Andrea jogtanácsos által képviselt Balassagyarmat Város Önkormányzata (2660 Balassagyarmat, Rákóczi fejedelem u. 12.) I.r., Dr. Horváth P. András Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Horváth P. András ügyvéd) által képviselt **E-B Kft.** II.r. és dr. Czudar Sándor ügyvéd által képviselt III.r. alperes ellen **ingó kiadása** iránt indított perében a Nógrád Megyei Bíróság 2010. július 5. napján kelt 10. G. 20.196/2009/30. számú ítélete ellen a felperes 2010. szeptember 7. napján 31. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és kötelezi az III. rendű alperest, hogy 30 (harminc) napon belül adjon ki a felperesnek

1. 1 db 3xGN 1/1 vízfürdős melegen-tartó kocsit (BMPK-3120),
2. 1 db GN 1/1-H200 GN-edényt (837146),
3. 1 db GD 1/1 GN-fedőt (837191),
4. 1 db 160 tányérhoz való feladó kocsit (EPN 580x580),
5. 1 db rozsdamentes acél tányérfeladó kocsit (EPT 2/320),
6. 1 db rozsdamentes nyitott feladó kocsit (NKPK 11313),
7. 1 db műanyag bevonatú acél kosarat (Blanco 144-804),
8. 1 db rozsdamentes nyitott tálcaszállító kocsit (Blanco 570-440),
9. 1 db tároló állványt (Cambro MSUR451217V),
10. 1 görgő szettet,
11. 1 db rozsdamentes kétmedencés mosogatót (NMS265-0),
12. 1 db rozsdamentes kombinált kézmosó-kiöntőt (LD571),
13. 1 db rozsdamentes munkaasztalt (AA720),
14. 1 görgő szettet,
15. 1 db rozsdamentes fali polcot (FFP314),
16. 1 db rozsdamentes áruszállító kocsit (SK100),
17. 1 db folyamatos mosogatógépet (T 1650 SE),
18. 1 db 20 literes MAN vízlágyítót (DEP020),
19. 1 db mosogató kosarat (Cambro),
20. 1 db befutóasztalt (DX) mosogató medencével (509546),

21. 1 db előmosó-, leverető zuhanyt (RUB901100),
22. 1 db asztali keverő csaptelepet (RUB201013),
23. 1 db lineáris görgős kosártovábbító-szalagot (509510),
24. 1 db záróelemet (509534),
25. 1 db rozsdamentes hárommedencés mosogatót (NMS365-0),
26. 1 db rozsdamentes fali kézmosót (UM-10),
27. 1 db 70 literes görgős hulladéktárolót (AV 4664),
28. 1 db rozsdamentes tároló állványt (AS613),
29. 1 görgő szettet,
30. 1 db rozsdamentes fali polcot (FFP320),
31. 1 db rozsdamentes fali elszívóernyőt,
32. 1 db beépített lámpatestet,
33. 1 db kocsimosót (HD 5/11 C plus),
34. 1 db 30 literes görgős hulladéktárolót (AV 4664),
35. 1 db légbeszívásos szeleppel szerelt falikutat (210 ST),
36. 1 db takarítóeszköz-tároló szekrényt (Clean 1800/600),
37. 1 db légbeszívásos szeleppel szerelt falikutat (210 ST).

Kötelezi a III. rendű alperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg a felperesnek 1.225.000 (egymillió-kettőszázhuszonötezer) Ft kereseti és fellebbezési illetékből, továbbá 300.000 (háromszázezer) Ft együttes első- és másodfokú ügyvédi munkadíjból álló perköltséget.

A felperest mentesíti a III. rendű alperes elsőfokú perköltségének megfizetése alól.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 50.000 (ötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

A felperes kérelmére a Nógrád Megyei Bíróság 2009. február 10. napján Gpk. 20.088/2009/4. szám alatt fizetési meghagyást bocsátott ki az I. és II.r. alperesekkel, akkor mint kötelezettekkel szemben a kérelem mellékletét képező géplistán felsorolt eszközök kiadása vagy 10.208.544 Ft tőke, 306.260 Ft illeték és 2,5 % + áfa ügyvédi munkadíj megfizetése tárgyában. A kérelem indoka az volt, hogy a felperes tulajdonában lévő konyhatechnikai gépeket, berendezéseket illetve azok ellenértékét felszólítás ellenére nem adta ki, illetve nem fizette meg. Az ellentmondás folytán perré alakult eljárásban előadta, hogy 2008. január 14. napján alvállalkozói szerződést kötött az **E. Kft.** megrendelővel konyhatechnikai gépek és berendezések szállítására, bekötésére és üzemeltetésére bruttó 10.208.544 Ft

ellenérték fejében. A felperes a 2008. március 26. napján kelt teljesítésigazolás szerint a berendezéseket leszállította és bekötötte, de az időközben felszámolás alá került megrendelő az előlegszámlát nem egyenlítette ki. Az I.r. alperest 2008. októberében tájékoztatta arról, hogy a gépek tulajdonjoga csak a teljes vállalkozói díj kiegyenlítésével száll át a megrendelőre. A felperes és az **E. Kft.** „f.a.” megállapodtak az alvállalkozói szerződés felbontásában az eredeti állapot helyreállítása mellett, de a gépek, berendezések II.r. alperes által birtokban tartott épületben voltak, így azokat a felperes nem tudta birtokba venni. 2008. december 10. napján a felperes felszólította az I. és II.r. alperest arra, hogy vagy adják ki a gépeket, vagy fizessék meg az ellenértéküket. A felperes az I. és II.r. alperessel nem áll jogviszonyban, jogviszony a felperes és az **E. Kft.** között jött létre, de azt felbontották. E jogviszony értelmében a gépekre a felperes tulajdonjogát fenntartotta, és a tulajdonjoga a mai napig fennáll. A Ptk. 98. §-a alapján megilleti a birtoklás joga és a birtokvédelem. Téves az az I.r. alperesi okfejtés, hogy a tulajdonjogot a II.r. alperestől megszerezte volna. Az I.r. alperes birtoklása jogcím nélküli. 2008. december 10. napjától a Ptk. 301/A. §-a szerint késedelmi kamatot érvényesített. Utóbb a keresetét kiterjesztette a III.r. alperesre, és a Ptk. 193. § (1) bekezdése alapján kérte kötelezni az ingóságok kiadására, az I-II.r. alperest pedig ennek tűrésére. Ennek hiányában az alpereseket egyetemlegesen kérte kötelezni a Ptk. 363. §-a alapján bruttó 10.208.544 Ft és kamatai megfizetésére. A III.r. alperessel szembeni kereset alapja, hogy ő tartja birtokban a felperes tulajdonát képező gépeket, berendezéseket. Követelése szempontjából irrelevánsnak minősítette az **E. Kft.** konzorciumból történő kizárását, a konzorciumi szerződés felbomlását, mert ebben a jogviszonyban a felperes nem vett részt. Az alperesek védekezése ismeretében annak tulajdonított kizárólagos jelentőséget, hogy a gépeken szerzett-e bárki is tulajdonjogot figyelemmel a vételár ki nem egyenlítésére.

Mindhárom alperes a kereset elutasítását kérte.

Az I.r. alperes a követelést a maga egészében vitatta. Közbeszerzési eljárást követően megrendelőként vállalkozási szerződést kötött az **E** Konzorciummal, melynek vezető tagja az **E. Kft.** volt. A konzorcium feladata a III.r. alperes rekonstrukciója II. ütemének címzett támogatásból való megvalósítása volt több mint 1.000.000.000 Ft értékben. A konzorciumi megállapodás alapján a Ptk. 568-578. §-ai szerinti polgári jogi társaság jött létre, melyben a tagok a vagyoni hozzájárulásukat közös rendelkezésre bocsátották. Ezért az **E. Kft.** felszámolója a konzorcium vagyonkörébe tartozó 5.000.000 Ft előlegre nem volt jogosult a felperessel szerződést kötni, sőt a felszámoló köteles lett volna a konzorcium másik tagjával a rendelkezésre bocsátott vagyonnal elszámolni. Az **E. Kft.** a megvalósítás során felszámolás alá került, így felelősségi körét érvényesítve a konzorcium másik tagja, a II.r. alperes vette át a szerződésben foglalt kötelezettségek teljesítését. A felperessel az I.r. alperes nem volt szerződéses kapcsolatban. A vitatott konyhatechnológiai eszközök a III.r. alperesnél találhatóak, birtoklásának jogalapja a tulajdonjog, mert az I.r. alperes a II.r. alperes részére a konyhatechnológiai eszközök ellenértékét megfizette. Vitatta, hogy a felperesnek a II.r. alperessel

fennálló elszámolási vitájában egyetemleges kötelezésre sor kerülhetne, mert semmiféle követeléssel nem tartozik.

A II.r. alperes szerint a felperes a követeléséhez minden további nélkül hozzájuthatott volna részben az 5.000.000 Ft előlegből, részben a bankgaranciából. A felperes eljárása rosszhiszemű volt, amikor nem ezt a pénzügyi rendezési módot választotta, hanem az **E. Kft.** felszámolójával a szerződés felbontásában állapodott meg. De ha az előleg elszámolása nem történt meg, akkor a felbontás sem tekinthető joghatályosnak. Állította egyébként, hogy a konzorcium elszámolása révén a konyhatechnikai berendezések a tulajdonába kerültek, így joga volt azokat az I.r. alperesnek értékesíteni. Egyetértett az I.r. alperes azon okfejtésével, hogy az **E. Kft.** felszámolójának nem volt joga a konzorciumi megállapodással érintett vagyontárgyakra vonatkozó szerződés felbontani.

A III.r. alperes tagadta, hogy a kért ingóságok a birtokában lennének, azokat használatra sem vette át. Jelezte azonban, hogy a felperes követelésénél figyelembe kell venni, hogy 5.000.000 Ft előleget megkapott.

A Nógrád Megyei Bíróság 2010. július 5. napján meghozott 10. G. 20.196/2009/30. számú ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek 100.000 - 100.000 Ft perköltséget.

A Ptk. 319. § (3) bekezdésének felhívásával rögzítette, hogy a szerződés felbontása esetén a szerződés megkötésének időpontjára visszamenőleges hatállyal szűnik meg, és a már teljesített szolgáltatások visszajárnak. E törvényi rendelkezésre tekintettel a 2008. december 8-i szerződés felbontása következtében a felperes által kiszolgáltatni kért ingóságok kiadására az **E. Kft.** „f.a.” köteles. Az alperesek közül bármelyik csak akkor volna köteles, ha megállapítható lenne, hogy jogalap nélkül van a dolog birtokában. A jogalap nélküli birtoklás akkor volna megállapítható, ha az alperesekhez a kiadni kért ingóságok a Ptk. 368. § (1) és (2) bekezdése szerinti tulajdonjog fenntartás hatálya alatt jogellenesen kerültek volna. A Ptk. 368. § (1) bekezdése szerinti tulajdonjog fenntartás csak a dolog tulajdonjogának adásvételi szerződéssel történő átruházására vonatkozik. A felperes és az **E. Kft.** azonban 2008. január 14-én nem adásvételi, hanem vállalkozási szerződést kötöttek. A vállalkozási szerződés esetén viszont a Ptk. nem biztosít jogosultságot a vállalkozónak arra, hogy az általa a vállalkozási szerződés alapján szolgáltatni köteles eredmény tekintetében tulajdonjog fenntartással élhessen. Ezért e szerződési kitételt mint jogszabályba ütközőt a Ptk. 200. § (2) bekezdése értelmében semmisnek minősítette. Az **E. Kft.** a konzorciumi szerződésben vállalt kötelezettségét teljesítette, amely teljesítést a II.r. alperes mint az **E. Kft.**-vel polgári jogi társaságban működő tag az I.r. alperes felé elszámolt, az I.r. alperes a vételárat ki is egyenlítette. A felperes által kiadni kért ingóságok nem jogalap hiányában vannak az I. vagy a III.r. alpereseknél, azok a vállalkozási szerződés teljesítése keretében jogszerűen kerültek az I.r. alperes tulajdonába, és az ő intézkedése nyomán a III.r. alperes birtokába. Az ingóságok kiadása iránti felperesi kereseti kérelem a II.r. alperessel szemben azért nem megalapozott, mert nem vitás adat

szerint a kiadni kért ingóságok nincsenek a II.r. alperes birtokában. A felperes nem jelölte meg annak jogalapját, hogy mi alapján kérelmezte az alperesek kötelezését az ingóságok 10.208.544 Ft-ban megjelölt értékének egyetemleges megfizetésére. Szerződéses jogcíme csak az alvállalkozói szerződésben partner **E. Kft.**-vel szemben áll fenn. Nem alkalmazhatók a Ptk. 361. §-ának előírásai sem, hiszen az alperesek a felperes rovására jogalap nélkül vagyoni előnyhöz nem jutottak, az I. és III.r. alperes azért, mert jogszerű vállalkozási szerződés keretében jutottak a követelt ingóságokhoz, a II.r. alperes pedig azért, mert legfeljebb a Ptk. 574. §-a alapján volna köteles az 5.000.000 Ft összegben felüli vállalkozói díjtartozásért helytállni az **E. Kft.**-vel egyetemleges, de ez utóbbi perben állásának hiányában a II.r. alperessel szemben sem volt megállapítható a felperes pénzkövetelésének 5.000.000 Ft-on felüli része. Ezen indokokra tekintettel a kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság elutasította, és a felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alpereseknek a perindítással felmerült perköltsége, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja szerinti ügyvédi munkadíj megfizetésére.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, kereseti kérelmének teljes egészében történő helyt adást és az alperesek perköltségben marasztalását kérte. Előadása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást ugyan helyesen állapította meg, ítélete mégis jogszabálysértő. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a 2008. január 14-i alvállalkozói szerződésben szereplő tulajdonjog fenntartás semmis. A szerződés tartalmát nem annak elnevezése, hanem a szerződő felek szándéka határozza meg. E szándék pedig valójában egy szállítási és vállalkozási szerződés megkötésére vonatkozott. Szállítási volt abban a tekintetben, hogy a felperes a konyhatechnikai eszközök, berendezések leszállítására és tulajdonba adására vállalt kötelezettséget, vállalkozási pedig annyiban, hogy a felperes szerződéses kötelezettsége volt a berendezések bekötése, beüzemelése. A szerződés tehát egyértelműen szállítási szerződés volt, hiszen elsődlegesen a felperes tulajdonát képező berendezések tulajdonjoga átruházására irányult. A Ptk. 200. § (1) bekezdése értelmében a felek a szerződés tartalmát szabadon állapíthatják meg, és nincsen semmilyen törvényi akadálya annak, hogy a szerződő felek bármely olyan szerződésben, ahol ingóságok tulajdonjogának átruházásáról van szó, a tulajdonjogot a vételár teljes kiegyenlítéséig fenntartsák. Ezért minősítette jogszabálysértőnek az elsőfokú ítéletnek a tulajdonjog fenntartásával kapcsolatos érvénytelenségi megállapítását. Megjegyezte, hogy e körben az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét sem teljesítette. A per szempontjából irrelevánsnak tartotta az I.r. alperesnek a konzorciumi kizárásra vonatkozó nyilatkozatát figyelemmel arra, hogy a felperes 2008. március 26. napján már teljesített, a kizárás pedig 2008. május 7-én történt meg. A konzorciumi szerződés felbomlása azért is érdektelen, mert az két önálló jogi személyiségű gazdasági társaság közötti szerződéses jogviszony megszűnését jelenti, akik közül a felperes csak az egyikkel állt szerződéses kapcsolatban, egyébként a jogviszonyban semmilyen formában nem vett részt. Nem lehet olyan következtetésre jutni, hogy az **E. Kft.** kötelezettségét külön szerződés nélkül a II.r. alperes vállalta volna át. Önmagában az a körülmény, hogy az I. és II.r. alperes

között létrejött egy szerződés, továbbá, hogy az **E. Kft.** és a II.r. alperes között pedig megszűnt a szerződés, nem eredményezi azt, hogy a felperes és a II.r. alperes között bármilyen jogviszony létrejött volna. Ennek hiányában különös tekintettel a tulajdonjog fenntartására, sem az I., sem a II.r. alperes nem szerezte meg sem a tulajdonjogot, sem a birtokláshoz való jogcímet. A felperes tehát az I. és II.r. alperessel nem áll jogviszonyban, a perbeli gépek az **E. Kft.**-val való jogviszony fennállása alatt a szerződésben rögzített tulajdonjog fenntartása miatt, majd pedig a jogviszony felbontását követően az eredeti állapot helyreállítása miatt mindvégig a felperes tulajdonát képezték és képezik ma is. A felperest pedig a Ptk. 98. §-ában szabályozott jogok megilletik. Az elsőfokú bíróság az ítéletét arra is alapította, hogy az ingóságok jogszerűen vannak a III.r. alperes birtokában, és a vételárat a II.r. alperesnek ki is egyenlítette. Szerződéses jogviszony hiányában az I.r. alperes annak ellenére egyenlítette ki a vételárat, hogy tudomása volt az alvállalkozói szerződés felbontásáról. A másodfokú eljárásban keresetét akként tartotta fenn, hogy amennyiben az alperesek a gépeket nem adják ki, úgy 10.200.144 Ft megfizetésére kéri kötelezni őket.

Az I.r. alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A II.r. alperes a fellebbezési eljárásban nem nyilatkozott.

A III.r. alperes fellebbezési ellenkérelme - tartalma szerint - az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Jelezte, hogy a fellebbezés szerint a felperes és az alperesek között nincs szerződéses kapcsolat. Az ingóságok nem jogalap nélkül kerültek az I.r. alperes tulajdonába, és nem jogalap nélkül kerültek a III.r. alperes birtokába. A III.r. alperes nem kötelezhető az ingóságok kiadására, nem jutott jogalap nélkül vagyoni előnyhöz. Nem szerezte meg az ingóságok tulajdonjogát, ezért az ellenérték megfizetésére irányuló kereseti kérelem vele szemben megalapozatlan. Változatlanul hivatkozott arra, hogy a felperesnek 5.000.000 Ft-ot az ERRO 96. Kft megfizetett, melynek elszámolása nem mellőzhető.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet teljes terjedelmében felülbírált, mivel annak a felperes fellebbezése folytán nem volt jogerőre emelkedett rendelkezése (Pp. 228. § (4) bekezdés).

A felperes fellebbezése a következők szerint részben alapos.

A másodfokú bíróság a megállapított tényállást a következőkkel egészíti ki:
A felperes 2008. május 23. napján keltezett irattal tájékoztatta a III.r. alperest, hogy az **E. Kft.**-vel megkötött szerződés alapján részéről a teljesítés megtörtént, és ezt a 2008. március 26. napján kiállított teljesítésigazolás dokumentálja. Jelezte, hogy az **E. Kft.** a kiállított számla ellenére bruttó 5.161.624 Ft-ot nem fizetett meg a felperesnek. Felhívta a figyelmet, hogy a szerződésben vállalkozói díjként meghatározott ellenérték maradéktalan kifizetéséig a leszállított gépek tulajdonjogát fenntartotta, melyre tekintettel azok változatlanul a tulajdonát képezik. Az I.r. alperes

nevében a polgármester 2008. június 17. napján közölte, hogy az addig benyújtott részszámlák az épületbe telepített konyhatechnológia költségeit nem tartalmazták, ilyen címen kifizetés nem történt. 2008. október 29. napján a felperes az I.r. alperes polgármesteri hivatalához bejelentést tett, hogy a teljes vállalkozási díj ki nem egyenlítése miatt a gépek és berendezések tulajdonjoga nem szállt át a megrendelőre, azok változatlanul a felperes tulajdonát képezik. Az I.r. alperes a III.r. alperest érintő rekonstrukció II. üteme kivitelezési munkáira 2008. november 12. napján kötött vállalkozási szerződést a II.r. alperessel, melynek értelmében a felperessel megkötött vállalkozási szerződéssel érintett 3/a épület (pincszint - központi épületek táralója) műszaki átadás-átvételi határideje a szerződés aláírásától számított 45 nap. A 3/a jelű épület - benne a tálalókonyha - műszaki átadás-átvétele 2008. december 8. napján megtörtént.

Az így kiegészített tényállás mellett a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben írt jogi okfejtéssel nem értett egyet.

A felperes és perben nem álló **E. Kft.** között alvállalkozóinak nevezett, valójában a tartalmát illetően a Ptk. 379. § (1) bekezdésében szabályozott szállítási és a Ptk. 389. §-ában írt vállalkozási szerződés elemeit tartalmazó megállapodás jött létre. E szerződésben az annak szállítási szerződési részének tárgyát képező konyhatechnikai berendezésekre a felperes a vételár teljes kiegyenlítéséig a tulajdonjogát fenntartotta. A másodfokú bíróság nem értett egyet tehát azzal a levezetéssel, hogy a tulajdonjog fenntartása azért ütközne jogszabályba, mert vállalkozási szerződés esetén erre a Ptk. nem biztosít jogosultságot. A Ptk. 200. § (1) bekezdése értelmében a felek a szerződés tartalmát szabadon állapíthatják meg. A szerződésekre vonatkozó rendelkezésektől egyező akarattal eltérhetnek, ha a jogszabály az eltérést nem tiltja. A szállítási szerződés tárgya dologátruházás, ezért tiltó rendelkezés hiányában a szerződő felek megállapodhatnak az ellenérték teljes kiegyenlítéséig a tulajdonjog fenntartásában (Ptk. 368. § (1) bekezdés). A másodfokú bíróság tehát e szerződési kikötés semmisségével kapcsolatos elsőfokú ítéleti levezetéssel nem értett egyet, a 2008. január 14. napján megkötött szerződés ez okból nem semmis.

A felperes és az alperesek között nem jött létre szerződéses jogviszony. Az I.r. alperes először az **E. Kft.** vezető tagsága mellett működő **E** Konzorciummal kötött szerződést 2006. július 18. napján, majd a vezető tag 2008. május 7-i kizárását követően a megmaradt taggal, a II.r. alperessel kötött szerződést 2008. november 12. napján. Erre az időre a felperes a 2008. január 14. napján megkötött szerződés szállítási részéből őt terhelő kötelezettség minden elemét teljesítette, melyet a 2008. március 26. napján kiállított végszámla teljesítésigazolása alátámaszt. Mivel az **E. Kft.** nem tett eleget azon kötelezettségének, hogy a végszámla benyújtását követő 15 napos banki átutalással teljesítse az ellenérték hátralékos részének megfizetését, a felperes mind az I.r., mind a III.r. alperest tájékoztatta arról, hogy az I.r. alperes beruházásában bonyolított, a III.r. alperest érintő rekonstrukció keretében a III.r. alperes birtokába került konyhatechnikai felszerelés ellenértékét az I.r. alperessel szerződéses jogviszonyban álló konzorcium vezető tagja nem

egyenlítette ki, és azok tulajdonjoga mindaddig a felperest illeti meg, amíg az ellenérték teljes megfizetése meg nem történik. Az I.r. alperes a 2008. tavaszán és nyarán folytatott levélváltásból tudott a felperes követeléséről, és eddig az időig a II.r. alperessel a rekonstrukció lefolytatására a szerződést nem kötötte meg, majd úgy fizette ki a II.r. alperesnek a 3/a épület tálalókonyhája felszerelését is magában foglaló ellenértéket, hogy tudott a felperes ki nem egyenlített követeléséről. A Ptk. 368. § (2) bekezdése kimondja, hogy a vevő a tulajdonjog-fenntartás hatályossága idején a dolgot nem idegenítheti el, és nem terhelheti meg. Ez a szabály harmadik személy jóhiszeműen és ellenérték fejében szerzett jogát nem érinti. A perbeli esetben az **E. Kft.** a szerződés tárgyát képező konyhatechnikai berendezéseket akkor még a konzorciumi megállapodás tagjaként a III.r. alperes birtokába helyezte, az I.r. alperes azonban e berendezések ellenértékét ekkor még nem fizette meg, a megfizetésére pedig csak azután került sor, hogy a felperes követeléséről tudomást szerzett. Ezt az eljárást a másodfokú bíróság nem minősítette jóhiszeműnek, minthogy az I.r. alperesnek tudomása volt arról, hogy a felperes a tulajdonjogát fenntartotta, továbbá a vele és az I.r. alperessel szerződéses kapcsolatban álló harmadik fél az őt terhelő kötelezettségét nem teljesítette, ennek ellenére a felperes igényét figyelmen kívül hagyta. A tulajdonjog megszerzéséhez a Ptk. 118. § (2) bekezdése értelmében szintén szükséges elem a jóhiszeműség, ennek hiányában az I.r. alperes tulajdonszerzésre nem hivatkozhat. És mert a 2008. január 14. napján kelt szerződés mellékletében és ennek alapján jelen ítélet rendelkező részében felsorolt ingóságok tulajdonjogát nem szerezte meg, nem illette meg az a jog sem, hogy a dolog birtokát, használatát másnak átengedje (Ptk. 112. § (1) bekezdés). Mivel a dolgok (konyhatechnikai berendezések) a III.r. alperes birtokában vannak, mely birtoklás az előző levezetés értelmében jogalap nélküli, a III.r. alperes köteles azokat a felperesnek a Ptk. 193. § (1) bekezdése értelmében kiadni. Ezen alapult a III.r. alperes marasztalása figyelemmel a felperes elsődleges kereseti kérelmére.

A III.r. alperes kiadásra kötelezése mellett az I. és II.r. alperes tűrésre kötelezése szükségtelen volt, és ugyanez okból sem a III.r., de az I. és II.r. alperes sem volt kötelezhető ellenérték megfizetésére, e körben az elsőfokú bíróság elutasító ítéleti rendelkezése megalapozott volt.

A másodfokú bíróság döntése a Pp. 253. § (2) bekezdésén alapul.

A módosult pernyerés folytán a III.r. alperes köteles megtéríteni a felperesnek az elsőfokú eljárással felmerült kereseti illetékből és ügyvédi munkadíjból, illetve a fellebbezési illetékből és a másodfokú eljárásban kifejtett képviseleti tevékenység ügyvédi munkadíjából álló perköltséget (Pp. 75. § (2), 78. § (1) bekezdései, 239. §. 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §). A másodfokú eljárásban is pernyertes I.r. alperes képviseleti költségének megtérítésére a felperes ugyanezen jogszabályi rendelkezések alapján köteles. A II.r. alperes oldalán megtérítésre jogosító költség a másodfokú eljárásban nem volt.

Budapest, 2011. március 3.

Dr. Tölg-Molnár László sk.
a tanács elnöke

Dr. Madarász Anna sk.
előadó bíró

Dr. Hóbl Katalin sk.
bíró

A kiadmány hitelül: